

Sveiki, broliai ir seserys oblatai, postulantai!

2008 m. rugsėjis, Šilinė

Kaip žinome, rugsėjis sukviečia visus mokinukus ir studentus su naujomis jėgomis kibti į mokslus, taigi, ir mes, būdami Kristaus mokiniai, esame kviečiami pradėti naujuosius mokslo metus Šventosios Dvasios mokykloje.

Ko gi mokysimės šiais metais? Atsakymą galima rasti mūsų visų mėgstamos ir dažnai skaitomos regulos 8 punkte: *Kad visiškai gyventų su Jėzumi, broliai ir seserys oblatai nori vis labiau brolišką meilę mylėti tuos, kuriuos Apvaizda padarė jų artimaisiais, ir ypač tuos, kurie kaip vienuoliai ar kaip jų bendrai sudaro šventojo Jono šeimą. Šitaip jie paklūsta paskutiniajam Kristaus įsakymui: „Mylėkite vienas kitą, kaip aš jus mylėjau“.* Taigi, šiame mokysimės giliau gyventi šiuo paskutiniu Jėzaus įsakymu leisdami Jam auginti mūsų širdyse brolišką meilę visiems švento Jono Šeimos nariams, kad mes visi būtume viena, kaip Sūnus ir Tėvas yra viena (plg. Jn 17, 22).

Kaip geriau galėtume atsiliesti į šį tokį svarbų mums Jėzaus prašymą? Kad galėtume vienas kitą mylėti, pirmiausia turime stengtis vienas kitą geriau pažinti, užmegzti asmeninius ryšius. Artimiau bendrauti galėtume brolijose – nedidelėse grupelėse, kurios rinktųsi maždaug kartą per mėnesį, tam, kad kartu skaitytų Dievo Žodį, melstųsi, bendrautų ir drauge ieškotų, kaip geriau gyventi savo, kaip oblatų, pašaukimu.

Šiuo metu yra dvi oblatų brolijos – Užtarimo maldos bei Šeimų. Štai ką jų nariai pasakoja apie šių brolijų gyvenimą.

Edita Janulevičiūtė iš Maldos brolijos:

***"Pasilikite manyje, tai ir aš jūmyse pasiliksiu. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, taip ir jūs bevaisia, nepasilikdami manyje. Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti."* (Jn 15, 4-5)**

***Tuo viskas paskyta: be Jėzaus mes negalime nieko. Ir pirmiausia negalime būti krikščionys. Be gyvo ir konkreto ryšio su Juo negalime būti kaip mūsų tėvas šventasis Jonas: mokinys, kurį Jėzus mylėjo. O kaip gi būti su juo? Kaip pasilikti jame? Jis pats mums tai pasakė: "Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų."* (Mt 18, 20)**

Todėl mes, švento Jono oblatų grupelė, susirenkame kartą per savaitę ir meldžiamės, skaitome Šventąjį Raštą, dalijamės pamąstymais, dvasinio gyvenimo ir ieškojimo patirtimis. Tie

susitikimai pagrįsti ne bendrais žmogiškais interesais, ne skonio panašumais, ne asmenybių atitikimais, bet pasitikėjimu šiuo Dievo pažadu. Nes Dievas yra ištikimas savo pažadams. Ir jis tikrai išgirsta mūsų maldas, į jas atsiliepia. Dažniausiai ne taip, kaip tikėjomės, bet galime paliudyti, kad tikrai atsiliepia.

Ir visi, kas išgirsta šį Dievo pažadą ir kvietimą, gali prisijungti prie mūsų arba suburti naują grupelę. Kiekvienas naujas maldos židinys yra ta vieta, kur Dievas neregimai lieja į mūsų gyvenimus savo Gyvybę.

Joana Rūkaitė iš Šeimų brolijos:

Oblatų šeimų brolija rengia susitikimus kartą per mėnesį pas kurią nors šeimą namuose. Susitikimų metu skaitome šv. Raštą, bandome gilintis į šv. Jono oblatų regulą, kartu su vaikais meldžiamės Gailestingumo vainikėlių. Mūsų susitikimuose dažnai dalyvauja šv. Jono apaštalinės seserys ir broliai. Žinoma, kiekvienas iš mūsų tą laiką išgyvename savaip. Man asmeniškai šie susitikimai yra svarbūs, o bendrystė tarp mūsų, oblatų ir jų šeimų suteikia daugiau stiprybės gyventi pasaulyje pasiekiant Viešpaties akivaizdoje, sustiprina troškimą ieškoti Jo valios mano kasdienybėje. Išgyvenant šią bendrystę pamažu pradėdama priimti ir pamilti kiekvieną. Ėmiau uoliau melstis už kiekvieną iš mūsų ir už visą šv. Jono šeimą. Man atrodo, kad Viešpats nori mūsų susitikimų, mūsų bendradarbiavimo, nes ar įmanoma būtų mylėti vienas kitą nepažįstant ir būti vieningiems bendrai neieškant Gėrio ir Tiesos.

Žinoma, ne kiekvieno oblato vieta yra brolija, tai tik viena iš galimybių. Kvietimas gyventi brolišką meilę gali būti išgyvenamas skirtingais būdais. Tai gali būti paslėptas tylus maldos gyvenimas nešant širdyje visa tai, kuo gyvena Šeima. Tai gali būti aktyvi tarnystė toje aplinkoje, kur gyvename, vardan to paties tikslo, kuriuo gyvena visa Šeima. Kiekvienas asmeniškai turime klausti ir ieškoti tos vietos, kurioje geriausiai galėtume gyventi šiuo broliškosios meilės įsakymu, kurioje labiausiai vienytumės su visa Šeima.

Mūsų pašaukimas neatsiejamas nuo visos švento Jono Šeimos pašaukimo. Kad atrastume savo vietą Šeimoje, turime gerai žinoti bendrą visos Šeimos tikslą, jis turi būti „įrašytas“ kiekvieno iš mūsų širdyje. Taip pat reikia pažinti, kaip šiuo tikslu gyvena kiti Šeimos nariai – broliai, kontempliatyviosios bei apaštalinės seserys. Tada geriau suvoksime, kokia yra mūsų vieta šioje Šeimoje, ką turime daryti, kad būtume vienybėje su jais.

Švento Jono Šeimos tikslas – laukti sugrįžtančio Kristaus džiaugsmingai skelbiant pasauliui Dievo Meilę ir Gailestingumą.

Lietuvoje švento Jono Šeima ypač rūpinasi šeimomis bei jaunimu. Žinome, kad broliai veda rekolekcijas, skaito įvairias paskaitas, rengia stovyklas ir susitikimų dienas šeimoms, organizuoja renginius jaunimui (vienuolyne veikia krikščioniški studentų namai), globoja į sunkią šeimyninę padėtį patekusius, priima norinčius tylos rekolekcijoms savo vienuolyne. Apaštalinės seserys, vis dar tebegyvendamos įkurtuvių rūpesčiais, padeda šeimoms, vaikams susitikti Dievą jų gyvenimuose. Kontempliatyvosios seserys neša apaštalinius brolius ir seseris maldos meile, ypač siekdamas vis giliau gyventi Eucharistijos slėpiniu. Jos taip pat priima merginas tylos rekolekcijoms, veda maldos pamokėles mažiesiems.

Kokia gi mūsų, olatų vieta šioje Šeimoje? Esame pasauliečiai, taigi, turėtume būti tarsi brolių ir seserų „širdys“, „rankos“ ir „kojos“ pasaulyje. Turime nešti jų skelbiamą žinią į aplinką, kurioje gyvename ir padėti žmonėms, ieškantiems tiesos, ateiti prie šaltinio. Kaip sako mūsų regula, „šv. Jono oblatai nori būti gyvi visos Kristaus paslapties liudytojai šių dienų pasauliui.“ Kad tikrai būtume gyvi, turime nuolat semtis iš gyvybės versmės, nepaliaujamai maitintis Žodžiu, gyventi Eucharistija, Jos garbinimu. „Oblatūra ir gyvenimas su Eucharistija“ – tokia šių metų olatų rekolekcijų tema. Dar daugiau - kaip mūsų tėvas Jonas priėmė Motiną Mariją pas save, turime garbinti, priimti Komuniją bei priimti Žodį Jos būdu, tai yra, širdimi. Be abejo, tai nėra paprasta mūsų jėgoms. Laimei, turime Motiną, kuri skuba į pagalbą, vos tik mūsų žvilgsnis krypteli į ją. Štai kodėl taip svarbu, kad Rožinis lydėtų mūsų kasdienybę. Per šią maldą Ji paruošia mūsų širdis savo Sūnui, praplatina jas tarsi indus gyvajam vandeniui semti, padaro jas talpias ir pajėgias priimti Gyvajį, „nuo kurio atsiskyre, negalime nieko nuveikti“ (plg. Jn 15, 5).

Esame kviečiami būti „gyvi VISOS Kristaus paslapties liudytojai“, taigi, esame kviečiami liudyti tai, kas mus visiškai pranoksta, nes nei vienam nėra įmanoma iš savęs paliudyti visą Kristaus paslaptį. Turime leisti Kristui liudyti savo paslaptį per mus. Kaip tai padaryti? Kad tai suprastume, turime mąstyti, kas yra Kristaus paslaptis, ir tuomet neišvengiamai ateisime prie Kryžiaus. VISA Kristaus paslaptis atsiskleidžia ant Kryžiaus. Tai Meilė ir Gailestingumas, kuriems nėra ribų, taigi, jie negali būti suvokiami žmogaus protu, nes jis pajėgus suprasti tik ribotus dalykus. Tik širdimi galime būti įvedami į šį slėpinį. Turime nuolat melsti Mergelės Marijos, kurios širdis pilnai gyveno visa Kristaus paslaptimi žemėje, kad per garbinimą mūsų gyvenimas taptų Avinėlio gyvenimu.

Jei būsime gyvi Kristaus gyvybe, tai neišvengiamai atsiskleis per mūsų tarnystę Bažnyčioje. Kristaus paslaptis – „gyvybę už draugus atiduoti“ (Jn 15, 13), numirti savo poreikiams dėl savo artimųjų poreikių. Esame kviečiami gyventi šia didžiausia meile savo šeimose, savo aplinkoje, o taip pat ir mūsų dvasinėje šv. Jono Šeimoje. Esame kviečiami savo bendryste paliudyti tai, kas ištryško iš Jėzaus Širdies gelmės – Jo neišsemiamą Gailestingumą. Todėl Dievo Gailestingumo garbinimas turi tapti mūsų gyvenimo centru, visų mūsų susitikimų centru.

Tėvas Jonas Emanuelis papasakojo, kad dirbdamas Prancūzijoje su šeimomis, pasiūlė joms melstis Dievo Gailestingumo novenos „grandinėle“ prie keliaujančio Dievo Gailestingumo paveikslo. Viena šeima, baigusi noveną, perduodavo paveikslą kitai šeimai, ir t.t. Vėliau tos šeimos paliudijo, kad per šią maldą įvyko didelių dalykų suvienijant jas ir atveriant jų narių širdis. Galbūt ši patirtis mums padėtų vienyti gailestingumo dvasioje? Galėsime pasidalinti, ką manome apie šią, ir kitas mus suvienyti galinčias idėjas per olatų ir postulantų susitikimą, kuris bus rugsėjo 21 d. Taip pat kviečiame rašyti mums savo nuomonę bei siūlyti idėjas elektroniniu paštu. Gal matome, kokias tarnystes mes, olatai, galėtume prisiimti, ko imtis, kad taptume labiau Šeimos nariais? Pavyzdžiui, galbūt turėtume šiltai ir džiaugsmingai pasitikti žmones, atvykstančius į stovyklą, kitus renginius, skirti daugiau dėmesio tiems, kurie atvyksta pirmąkart ir dar neturi toje aplinkoje draugų, pažįstamų? O gal parapijose, kur gyvename, rengti Dievo Gailestingumo vakarus, panašias Dievo Gailestingumo maldos „grandinėles“? O mums patiems savo tarpe gal irgi ką nors dar papildomai nuveikti – pavyzdžiui, susiorganizuoti kokį olatų žygį – piligriminę kelionę, susirinkti visiems kartu adoracijai, maldai, diskusijai? Mąstykime, siūlykime, darykime.

Trumpai apie naujienas. Pirmiausia norime pasveikinti mūsų tarpe seseris Aistę ir Violetą, šiemet tapusias olatėmis, bei naujas postulantes Rūtą, Liną ir Violetą. Džiaugiamės jomis ir tikime, kad kiekviena iš jų prisideda prie mūsų šeimos pilnatvės.

Galbūt jau pastebėjote, o gal dar ne visi, kad šv. Jono šeimos internetiniame puslapyje (www.joanitai.org) dabar jau galima rasti ir atsisiųsti šv. Jono brolių sekmadienio Mišiose pasakytas homilijas bei brolių paskaitų įrašus. Kas toliau gyvenate ar dėl kitų priežasčių negalite atvykti į paskaitas ar į Mišias brolių vienuolyne ir turite internetą, pasinaudokite šia galimybe būti kartu.

Pabaigai norėtume parašyti, kokie renginiai mums jau numatyti šiais

metais:

2008.09.21	Oblatų ir postulantų susitikimas
2008.12.5-7	Oblatų ir postulantų rekolekcijos Pavilnio rekolekčių namuose, kurias ves tėvas Jonas Emanuelis, tema – „Oblatūra ir gyvenimas su Eucharistija“
2009.03.07	Oblatų ir postulantų susitikimas
2009.06.19-21	Šv. Jono Krikštytojo šventė kartu su broliais ir seserimis Marcinkonyse

Džiaugiuosi jums pristatydamas naujus atsakinguosius už oblatus - tai dvi šeimos. Aš manau, tai mums gerai parodo, kad oblatai yra kaip šeima – kaip Jėzaus, Marijos ir šv. Jono šeima Nazarete, o kartais kaip Jėzaus, Marijos ir šv. Jono šeima prie Kryžiaus.

Melskimės vieni už kitus!

V. Jonas Emanuelis

Maldos vienybėje,

Povilas ir Agnė Paulėkai

Adresas: Vinciūniškių sodų 16-oji g. 6, 10241 Vilnius

El. paštas: agnietei@gmail.com

Namų tel. (5) 250 53 83, Povilo mob. 8 655 08430

Aistė ir Janis Jekabsonai

Adresas: V. Landsbergio-Žemkalnio 30 - 40, 49266 Kaunas

El. paštas: janisjekabson@yahoo.co.uk , aiste.jekabsone@gmail.com

Namų tel. (37) 716613, Aistės mob. 8 675 94455